

Ove Hansen: De forslag, vi hidtil har set fra venstre og de konservative, har gået ud på at formindske statens udgifter og i visse tilfælde pålægge kommunerne større udgifter. I tilfældet her gør det modsatte sig gældende, idet man nu vil pålægge staten større udgifter. Det kan lyde meget besnærende i skatteydernes ører, at man som foreslået vil have amtsskatterne ophævet, men i realiteten er her tale om en omlægning af skattebyrden; dels skal staten, dels skal sognekommunerne bære amtskommunernes udgifter.

I bemærkningerne til forslaget betegnes amtsskatterne som en særskat, der udelukkende hviler på ejere af ejendomme, og det anføres, at da amtsskatterne hovedsagelig anvendes til landeveje og til drift af sygehuse, finder de to partier det urimeligt, at sådanne udgifter ene skal bæres af skatteydere, der har ejendom. Men det er urimeligt at påstå, at kun ejere af ejendomme bærer udgifterne til sygehuse og amtsveje, og det ville også være urimeligt, om denne gruppe af skatteydere alene skulle bære udgiften. Vi er alle med til at svare skat til amtskommunen, enten direkte eller indirekte. Jeg synes derfor, at venstre og de konservative skulle holde op med deres påstand. Den bliver ikke mere rigtig blot ved at blive gentaget.

Jeg skal prøve med nogle tal at belyse, hvorledes amtskommunerne får deres udgifter dækket, og hvem der dækker dem.

I regnskabsåret 1959-60 androg amtskommunernes samlede udgifter 403 mill. kr. Af dette beløb afholdt staten 237 mill. kr., således at amtskommunerne selv måtte udrede og opkræve 166 mill. kr. Med de gældende regler om tilskud bl. a. til sygehusvæsenet og vejvæsenet afholder staten 60-65 pct. af amtskommunernes udgifter, medens de resterende 35-40 pct. skal afholdes af amtskommunen og derfor udskrives som amtskommunale ejendoms-skatter; men det er ingenlunde ensbetydende med, at det udelukkende er ejere af ejendomme, der betaler skatterne til amtskommunen. Enhver lejer må naturligvis være med til at svare skat til amtskommunen, ganske vist i indirekte form. Jeg skal blot nævne et enkelt eksempel, der fortæller, hvad lejere må betale til amtskommunen. I den kommune, jeg bor i, findes

et lokalt boligselskab, Baldersbo, der har 828 lejligheder; lejerne i disse 828 lejligheder måtte i 1959 betale 192 000 kr. i skat til Københavns amt. Det er ca. 230 kr. i gennemsnit pr. lejlighed. Jeg kan godt forstå, at lejere finder det urimeligt og uretfærdigt, når det påstås, at kun ejere af ejendomme svarer skat til amtskommunen, og utilfredsheden bliver ikke mindre, når det hævdes, at først og fremmest landbruget må bære amtskommunernes udgifter. Det er klart, at landbrugsejendomme med de store arealer kan komme til at svare en større skat end andre ejendomme til amtskommunen, men har vi ikke allerede været med til at begrænse deres tilsvær? Dels reguleres skatterne til amtskommunen efter landbrugets forrentningsprocent, dels vedtog vi for 2 år siden at lægge loft over skattebeløbet størrelse for landbrugsejendommens vedkommende. Dertil kommer, at så godt som alle landbrugsejendomme er fritaget for at svare bygningsskyld til amtskommunen, idet den dobbelte grundværdi fratrækkes bygningsværdien, og endelig at jorden som landbrugsjord vurderes, og med rette, meget lavt. Kun når jorden skal sælges, vurderes den ofte, i hvert fald af sælgeren, som en meget værdifuld jord.

Mit parti vil ingenlunde være med til at særbeskatte landbruget eller andre grupper inden for erhvervslivet, og vi mener heller ikke, at nogen særbeskatning af landbruget har fundet sted.

Af amtskommunernes samlede udgifter i 1959-60, der i alt udgjorde 403 mill. kr., påtog staten sig de 237 mill. kr., medens landbruget måtte bære de 73 mill. kr. Mon ikke tallene her bedre end ord kan tilbagevise påstanden om, at landbruget er genstand for en særlig hård beskatning?

Det ærede medlem hr. Sønderup var inde på, at med den beskatning, man nu har også af parcelhuse, tvinger man efterhånden mange ejere af disse huse til at forlade hus og hjem. Det er en urigtig påstand. Vi vil meget gerne hjælpe dem, der har et parcelhus; vi ønsker ikke, at de skal være genstand for en særlig beskatning, en boligskat. Vi har også medvirket til at forhindre dette. Dels har man ved bygge love gennem 22 år fritaget ejere af sådanne huse for at svare bygningsskyld såvel til kommunen